

Załącznik do uchwały
Nr V/4/30/2015
Rady Powiatu Ciechanowskiego
z dnia 30 marca 2015 roku

Uzasadnienie

uchwały Rady Powiatu Ciechanowskiego w sprawie zmiany imienia Zespołu Szkół Nr 2 w Ciechanowie.

Z pismem o zmianę imienia Zespołu Szkół Nr 2 w Ciechanowie wystąpił dyrektor dołączając wniosek Rady Szkoły Zespołu Szkół Nr 2 w Ciechanowie z dnia 24 czerwca 2014 roku, uchwałę Nr 5 Rady Szkoły Zespołu Szkół Nr 2 w Ciechanowie z dnia 24 czerwca 2014 roku w sprawie zmiany patrona Zespołu Szkół Nr 2 w Ciechanowie oraz pismo Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej z dnia 12 czerwca 2014 roku.

Z pisma wynika, że Rada Szkoły złożyła wniosek o zmianę patrona z dotychczasowego „Oskara Lange” na „Adama Mickiewicza”.

Adam Mickiewicz jest już patronem II Liceum Ogólnokształcącego wchodzącego w skład Zespołu Szkół Nr 2 w Ciechanowie. Wieszcz narodowy, zgodnie z opinią dyrektora Zespołu Szkół, jest niekwestionowanym autorytetem i wzorem dla młodzieży, jako przykład zaangażowania i patriotyzmu w walce o wolność Ojczyzny w okresie zaborów. Adam Mickiewicz jest również wybitnym poetą, zaliczanym do grona trzech wieszczów literatury polskiej, dramaturg, publicysta i działacz społeczny epoki romantyzmu.

Adam Bernard Mickiewicz (herbu Poraj) urodził się 24 grudnia 1798 roku w Zaosiu pod Nowogródkiem na Litwie, w zubożałej rodzinie szlacheckiej. Ojciec Adama – Mikołaj Mickiewicz – był adwokatem, zaś matka Barbara wywodziła się ze szlacheckiego rodu Majewskich. Po ukończeniu szkoły powiatowej w Nowogródku młody Mickiewicz rozpoczął studia na Uniwersytecie Wileńskim. Z tego okresu pochodzą pierwsze próby literackie poety: przykłady Voltaire’a, „Kartofla”, „Warcaby” oraz „Zima miejska” (pierwszy tekst Mickiewicza, który ukazał się drukiem w „Tygodniku Wileńskim”).

W czasie studiów Mickiewicz brał czynny udział w działalności tzw. Towarzystwa Filomatów, tworząc liryki, które w przyszłości stały się programowymi dziełami nowej epoki literackiej (np. „Oda do młodości”).

Za zaangażowanie w tajne stowarzyszenie Adam Mickiewicz został aresztowany. Okres od 23.X.1823 roku do 21.IV.1824 roku spędził w więzieniu w klasztorze ojców bazylianów w Wilnie. Następnie Adam Mickiewicz został zesłany do Rosji. Podczas pobytu w Petersburgu, Odessie i Kownie poznał wielu wybitnych pisarzy.

W 1829 roku Adam Mickiewicz wyjechał do Niemiec, potem zaś do Rzymu, gdzie dowiedział się o wybuchu powstania listopadowego. W kwietniu 1831 roku udał się w podróż do Wielkopolski przez Genewę i Paryż. W marcu 1832 roku Adam Mickiewicz opuścił Wielkopolskę i wyruszył przez Drezno do Paryża. W 1834 roku poślubił Celinę Szymanowską.

Wykładał literaturę łacińską na Uniwersytecie w Lozannie (1839-1840), następnie zaś literaturę słowiańską w College de France (1840-1844). W związku z głoszeniem idei Andrzeja Towiańskiego został usunięty z tej drugiej uczelni.

25 marca 1848 roku Adam Mickiewicz uzyskał audiencję u Piusa IX, cztery dni później utworzył ochotniczy legion polski – późniejszy Zastęp Polski. Po powrocie do Paryża pracował jako bibliotekarz w paryskiej Bibliotece Arsenau.

W marcu 1855 roku zmarła po długiej chorobie żona poety. We wrześniu tego samego roku Adam Mickiewicz wyjechał do Turcji. Pragnął utworzyć tam polskie legiony, które miały walczyć z Rosją pod wodzą Napoleona III.

Adam Mickiewicz zmarł nagle 26 listopada 1855 roku w Konstantynopolu. Został pochowany we Francji na polskim cmentarzu w Montmorency. Prochy Adama Mickiewicza sprowadzono do Polski w 1890 roku i pochowano w podziemiach Katedry Wawelskiej w Krakowie.

Najważniejsze dzieła Adama Mickiewicza to: Zima miejska (1818, debiutancki wiersz Mickiewicza), Oda do młodości (1820), Ballady i romanse (1822), Grażyna (1823), Dziady, Sonety krymskie (1826), Konrad Wallenrod (1828), Reduta Orzona (1831), Księgi narodu polskiego, Księgi pielgrzymstwa polskiego (1832), Pan Tadeusz (1834), Liryki lozańskie (1839-1840).

Adam Mickiewicz zgodnie z opinią dyrektora Zespołu Szkół Nr 2 jest postacią jednoczącą środowisko szkolne, dającą możliwość identyfikowania się uczniów z hasłami wieszczki z okresu wileńsko-kowieńskiego, tj. młodość, wolność, braterstwo, przyjaźń, patriotyzm, miłość, poświęcenie.

Nadanie imienia szkole regulują przepisy § 1 załączników do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 roku w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. z 2001 r. Nr 61, poz. 624 ze zm.). Zgodnie z tymi uregulowaniami szkole nadaje imię organ prowadzący na wniosek rady szkoły lub wspólny wniosek rady pedagogicznej, rady rodziców i samorządu uczniowskiego. Nie ma odrębnych przepisów, które regulowałyby nadanie imienia zespołowi szkół. Zarówno przy nadaniu imienia jak i zmianie należy per analogiam stosować te same przepisy, które mają zastosowanie przy nadawaniu i zmianie imienia szkoły. Zmiany imienia zespołu szkół dokonuje więc organ prowadzący.

Przepis art. 5c ustawy o systemie oświaty określa jakie zadania organu prowadzącego wykonują poszczególne organy samorządu. Nie ma przepisu określającego kompetencje organów przy zmianie imienia zespołu.

Zgodnie z pkt 1) art. 5c wymienionej ustawy połączenie szkół w zespół należy do kompetencji rady powiatu. Nadanie, zmiana imienia zespołu szkół również należą do kompetencji rady powiatu.

Powyższe uzasadnia podjęcie uchwały w tym przedmiocie.

STAROSTA
Stanisław Morawski